

Sygn. akt VI Ga 114/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

W składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Naworski

Sędziowie: SO Zbigniew Krepski, Jakub Rusiński (spr.)

Protokolant: sekr.sąd.Małgorzata Barabasz

Po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 r. na rozprawie

sprawy ze skargi J. M. i (...) sp. z o.o. w P.

przy uczestnictwie zamawiającego (...) sp. z o.o. w T. oraz przystępującego do odwołania po stronie zamawiającego (...) S.A. w T.

na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Zamówień Publicznych z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt KIO 1796/13

postanawia:

1. odrzucić skargę,
2. zasądzić od J. M. i (...) sp. z o.o. w P. na rzecz (...) sp. z o.o. w T. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania

Sygn. akt VI Ga 114/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2013 r. Krajowa Izba Odwoławcza przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych odrzuciła odwołanie J. M. i (...) sp. z o.o. w P., obciążając odwołujących kosztami postępowania. W uzasadnieniu swojego orzeczenia Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołanie zostało wniesione po terminie dlatego podstawą rozstrzygnięcia jest art.189 ust.2 pkt 3 ustawy z dnia 24 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz.907, dalej powoływane jako p.z.p.).

Uczestnicy postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, J. M. i (...) sp. z o.o. w P. wnieśli skargę, zaskarżając w całości orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej i zarzucając naruszenie przepisów: art.182 ust.1 pkt 1 i art.189 ust.2 pkt 3 p.z.p. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że skarżący wnieśli odwołanie po terminie i w konsekwencji wadliwe odrzucenie odwołania oraz naruszenie art.187 ust.8 p.z.p. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy skarżący cofnął wniesione odwołanie przed otwarciem rozprawy.

W oparciu o takie zarzuty skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienie poprzez umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art.187 ust.8 zd.1 p.z.p., rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego poprzez nakazanie zwrotu skarżącemu kwoty 13.500 zł i zasądzenie od zamawiającego na rzecz skarżącego kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu skargi skarżący wiele miejsca poświęcili wyjaśnieniu kwestii uiszczonej opłaty od skargi. Stwierdzili, że wartość przedmiotu sporu wynosi w sprawie 13.500 zł, gdyż w przypadku uwzględnienia skargi i umorzenia postępowania odwoławczego przez Sąd, stosowanie do treści art.187 ust.8 zd.2

p.z.p. skarżącemu zwraca się 90% wpisu. Ponadto skarżone jest postanowienie o charakterze formalnym i zgodnie z orzecznictwem opłata sądowa od skargi wynika z art.19 ust.3 pkt 2 ustawy z dnia 28.7.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2010 r., nr 90, poz.594 ze zm., dalej powoływana jako u.k.s.c.).

Skarżący uiszcili opłatę od skargi w kwocie 675 zł (k.66).

W odpowiedzi na skargę zamawiający wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Po wniesieniu skargi sąd w pierwszym rzędzie bada, czy skarga nie zawiera braków formalnych, została złożona w terminie i jeżeli została opłacona – jak w niniejszej sprawie, czy opłata sądowa jest prawidłowa.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.z.p. od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych pobiera się opłatę stałą w wysokości pięciokrotności wpisu wniesionego od odwołania w sprawie, której dotyczy skarga, z zastrzeżeniem ust. 2. Według ust.2 art.34 u.z.p. jeżeli skarga, o której mowa w ust. 1, dotyczy czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego podjętych po otwarciu ofert, pobiera się opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości przedmiotu zamówienia w postępowaniu, którego skarga dotyczy, jednak nie więcej niż 5.000.000 złotych.

Nie ma racji skarżący wywodząc, że w sprawie wysokość opłaty sądowej od skargi powinna wynikać z art.19 ust.3 pkt 2 u.k.s.c.

W uchwale z dnia 6 czerwca 2012 r. sygn. III CZP 23/12 Sąd Najwyższy stwierdził, że od skargi na orzeczenie od Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych pobiera się piątą część opłaty stosunkowej wartości przedmiotu zaskarżenia, ale podkreślił, że odnosi się to do sytuacji, gdy skarga dotyczy wyłącznie rozstrzygnięcia o kosztach (OSNC 2013, nr 1, poz.4). W uzasadnieniu wskazał, że według wykładni literalnej art.34 u.k.s.c., pismem procesowym podlegającym opłacie wskazanej w wymienionym przepisie jest skarga, niezależnie od tego jakiego rozstrzygnięcia dotyczy. Na zasadzie wyjątku, za którym przemawia wykładnia celowościowa Sąd Najwyższy przyjął jednak, że pobieranie od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej opłaty w innej niż przewidziana w art.34 ust.1 i 2 u.k.s.c. jest uzasadnione, gdy wskazany w niej zakres zaskarżenia obejmuje wyłącznie rozstrzygnięcie o kosztach.

Taka sytuacja nie występuje w niniejszej sprawie. Wprawdzie interes majątkowy skarżących wyraża się w kwocie kosztów stanowiących 90% wpisu od odwołania (art.187 ust.8 zd.2 p.z.p.), ale skarga obejmuje rozstrzygnięcie o odrzuceniu odwołania, a nie jedynie zawarte w niej postanowienie o kosztach. Rodzaj formalnego zakończenia postępowania wywołanego odwołaniem wpływa na możliwość zwrotu części wpisu od odwołania. Nie zmienia to jednak charakteru skargi, która dotyczy orzeczenia o charakterze formalnym, lecz nie ograniczającego się do kosztów. Przy jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy musiałby badać merytoryczną treść i zasadność postanowienia o odrzuceniu odwołania (por. uzasadnienie uchwały SN z 28.2.2013 r., sygn. III CZP 107/12, OSNC 2013, nr 9, poz.106).

Z przytoczonych względów, opłata od skargi w niniejszej sprawie powinna zostać uiszczona na podstawie art. 34 ust.2 u.k.s.c.

Ustawa o kosztach sądowych nie zawiera żadnej wskazówki, jak należy rozumieć pojęcie „wartość przedmiotu zamówienia”. W orzecznictwie nie ma w tej kwestii jednego stanowiska. Zdaniem Sądu orzekającego wartością tą jest wartość umowy, jaka została wybrana przez zamawiającego w trybie zamówień publicznych.

Według dokumentów załączonych do akt, oferta która została wybrana wymieniała kwotę 897.163,20 zł (vide: zawiadomienie o wyborze oferty) i 5% takiej wartości wynosi 44.859 zł. Skarżący uiszcili kwotę 675 zł.

Mając powyższe na uwadze, pełnomocnik skarżących został wezwany do uiszczenia brakującej części opłaty od skargi w kwocie 44.184 zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Pełnomocnik podjął wezwanie jednak nie usunął braków fiskalnych skargi w wyznaczonym terminie.

Z tych względów na podstawie art. 198 e ust.1 p.z.p. należało odrzucić skargę i orzec o kosztach na podstawie art. 198 f ust.5 p.z.p., zasądzając od skarżących na rzecz zamawiającego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (§ 10 ust.1 pkt 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.9.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm.).